

Fra: tgjeilo@online.no[tgjeilo@online.no]
Sendt: 10.04.2024 21:55:22
Til: Post Innlandetfylke[post@innlandetfylke.no]
Kopi:
Kristian.Frisvold@lom.kommune.no[Kristian.Frisvold@lom.kommune.no];Edel.Kveen@skjaa
k.kommune[Edel.Kveen@skjaak.kommune];
Tittel: Hasteepost til fylkeskommuna

Denne eposten er sendt fra en person utenfor organisasjonen. Ikke klikk på lenker eller åpne vedlegg før du er sikker på hvem avsender er og at innholdet er trygt.

Ber om at denne eposten blir videresendt til fylkestingspolitiker som arbeider med skolestrukturen i Innlandet og fylkestingsdirektør. Jeg vet at innstillingen skal skrives 11. april. Formidle gjerne eposten min til aktuelle personer.

Kjære deg/dere som har det siste ordet vedrørende skoletilbudet i Lom.

Dere har helt sikkert fått mange gode argumenter for at skolen bør bestå. Jeg vet ikke om jeg kommer med noe nytt, men synes saken er så viktig at det kommer noen setninger herfra likevel. Mitt utgangspunkt er som mor til en ungdom som har gått både i Lom og på Otta. Min erfaring er at den videregående skolen i Lom skapte et trygt rom for vår datter, la ting til rette for henne og så henne. Jeg snakker også som næringsdrivende.

Fra et samfunnsperspektiv så vil det være dramatisk for bygda om skolen skulle bli nedlagt. Det er tragisk for den enkelte ungdom. Men hvordan vil det gå med lærerne og alle andre ansatte ved skolen? Vi snakker her om godt utdannede og fantastiske mennesker som da vil bli arbeidsledige. Arbeidsmarkedet for lærere på videregående nivå vil jo bli ikke eksisterende om skolen er borte. Kanskje noen kan ta jobb i barne- og ungdomsskole tenker dere, men det er ikke så enkelt. Det går både på grunnskolens behov for riktig kompetanse og det å få brukt sin egen kompetanse som er utdanning på videregående nivå. Vi må ikke glemme at skolen i Lom har gode resultater og veldig godt resultat på gjennomført videregående løp. Dette skyldes ene og alene de gode menneskene som jobber her. Det blir et stort tap for bygda om lærerne flytter herfra og tar med seg familiene. Dette er satt på spissen, men vi kan jo risikere at noen må flytte for å finne relevant arbeid. La oss si at lærerne får jobb på Otta og vil pendle fra Lom og Skjåk. En kan si at det blir likt for dem som ungdommen, men ungdommen går tross alt bare 2-3 år på Otta, den ansatte må ha jobb livet ut. Hvor mange av oss i Ottadalen vil finne oss i å pendle 2-3 timer hver eneste dag resten av yrkeslivet?

Jeg jobber i ei lita reiselivsbedrift. Vi er avhengig av å ha ungdom til å hjelpe oss om sommeren. Våre turister ønsker å komme til ei levende bygd med ulike aktiviteter og tilbud. Vi trenger både bygg/tømrere, alle andre praktiske yrker og høyskoleutdanninger som første krever studiespesialisering. Vi trenger sykepleiere, leger, fysioterapeuter, sosionomer, arkitekter, utdanninger innen plan, teknisk, økonomi, landbruk osv. Udokumentert påstand, men jeg tror også at ungdommer som tar videregående her har større sjanse til å komme hjem igjen med endt høyskoleutanning enn de som reiser ut som 16 åringer og tar

videregående borte også. Jeg viser ellers til vedlagt leserbrev fra Anne Wangen, hun oppsummerer godt hvor viktig det er med lokal arbeidskraft som skjønner seg på naturen og kulturen vår.

Et annet perspektiv er ungdommers psykiske helse. Det har vært skrevet om at ikke alle er modne for å reise på hybel som 16 åring. Det er også noen 16 åringer som faktisk ikke kan bo på hybel av helsemessige årsaker. Alternativet da blir å pendle 1-1,5 time hver vei, altså opp til 3 timers busstur hver dag i tillegg til en skoledag på Otta for ungdommer som kommer fra øverst i Bøverdalen eller Skjåk. Enda lengre om de må til Vinstra. Jeg vil påstå at disse timene på buss ikke gjør godt for psykisk helse. Ungdommen blir stillesittende i bussen, og får mye alenetid til å tenke/gruble og søke på mobilen, og vi alle vet hvilket press ungdommen kommer ut for i de sosiale medier. Ungdom er sårbare i utgangspunktet. Vår jobb er å styrke dem og gi dem et godt grunnlag for voksenlivet. Da må vi voksne være tett på dem og ikke la de være for mye alene. Dette gjelder særlig ungdom som sliter. Jeg er faktisk ikke sikker på om min datter grunnet helseplager hadde startet på videregående da hun var ferdig med 10. klasse om den da ikke hadde eksistert i Lom. Hva slags tilbud vil fylkeskommunen komme med til de som ikke kan bo på hybel og ikke kan sitte 2-3 timer alene på buss hver dag?

For bygda vår; for at vi skal ha kompetente mennesker boende her, for ungdommers psykiske helse, for at bedrifter skal nyte godt av å ha ungdommer som arbeidshjelp, ja så trenger vi å beholde en trygg videregående skole i Lom. Så enkelt er det.

Kjære politiker: ta et klokt valg for distriktet vårt.

Jeg setter ordførerne i både Lom og Skjåk på kopi, for dette er ei viktig sak.

Mvh Tanja Gjeilo,
Gjeilo Camping, 2690 Skjåk.

Lom treng vidaregåande skule!

På ein solfylt vårdag var eg så heldig å sitje for meg sjølv på Vesle Galdhøpiggen etter skitur over Styggebrean. Det var klar blå himmel og vindstille. Majestetiske fjell, kvite brear og snøkleddetoppar i alle retningar.

Eg kunne ha vore her for 2000 år sidan og sett det same, og er glad for at neste generasjon i familien òg har fått – og får - denne opplevinga. Det må vere den enklaste måte å forklare *berekraft* på. Men samstundes den mest krevjande. For det er dette gjestane som besøker vår destinasjon seier er noko av det mest attraktive.

Meisterkokk Arne Brimi gjev eit godt bilete på det når han beskriv smaken av rein vi serverer ved matbordet vårt. Det er *ursmaken av det norske kjøtet*.

Fordi reinen beiter i dei same områda som for 2000 år sidan, og et akkurat den same maten som den gong da.

I fleire generasjonar har fjellturistar og reisande gjestar kjent på slit, variabelt vêr og sult, etterfylgt av glede og meistring. Gleda over å kome fram til hytta, hotellet med gode senger, mat og vertskap.

Kjerneverksemda for reiselivet i Lom er nettopp mat, gode senger og opplevingar i storslått, krevjande og vakker fjellnatur.

I generasjonar har reiselivet utvikla seg steg for steg ved hjelp frå lokale kokkar, erfarne fjellguidar og ungdom som vil jobbe i feriar og på fritida.

Den vidaregåande skulen i Lom, ungdommen i bygdene våre, er den viktigaste kapitalen vi har.

Ikkje berre som sommar- og feriehjelp på turisthytter og hotell, men som aktive leiarar for dei yngre innan idrett- og kulturtilbod. Friluftslivsfaga på skulen har gjeve aspirantar til guidar i fjellheimen, med fokus på både kursverksemd, jakt og fiske, breføring og fjellklatring – både sommar og vinter.

Ved å vekse opp med slike naturgjevne moglegheiter kring seg, tileignar elevane seg særleg god lokalkunnskap om attraktive turmål i høgfjellsterreng, dei har tilgang på brekurs og utandørs eigenopplevingar gjennom hele året. I Lom har vi dessutan eit mangfald av bedrifter som bidreg til å gje elevane eit unikt utviklingstilbod. Vi har Norsk fjellsenter med høg kompetanse på fjellredning, Lom steinsenter, fjellredningsgrupper – og ikkje minst serveringsbedrifter av høg kvalitet, som gjerne tek inn lærlingar.

Erfarne guidar sørger for den vidare opplæringa, slik at kulturen blir halde ved like. Reiselivet kan dessutan garantere vidaregåande-elevar både sommarjobb og helgejobb. Sesongen er stutt og hektisk, og mange av ungdommane arbeidar vidare i same bedrift òg under studietida, fram til dei er ferdig utdanna. Dette gir bedriftene ei god og stabil grunnstamme av arbeidsfolk som er særdeles viktig både på kjøkken, i matsalen, på romma, i resepsjonen eller ute på tur!

Vi treng denne aldersgruppa i bygda vår. Dessutan er Lom ein vidaregåande skule som kan vise til gode elevresultat, høg grad av fullført studietid - og eit godt læringsmiljø.

Skulen er òg ein kompetansearbeidsplass som lokalsamfunnet nyter godt av i kvardagen.

Gjennom byggfaga, er det utvikla kunnskap og erfaring med lafting og vedlikehald av tømmerbyggnader. Ein kunnskap som var i ferd med å forsvinne. Nå blir det utdanna tømrrarar som beherskar faget – og ikkje minst; vidarefører det.

Bedrifter med spesialkompetansen har òg etablert seg ut frå den lokale etterspurnaden. Dette er distriktspolitikk.

Vil vi ha folk i bygdene? Vil vi at folk skal flytte hit? Da bør skulegang til og med vidaregåande vere det fyrste vi sikrar og seier ja til!

/Anne Wangen, Juvasshytta